

Satinský Július (1941-2002) :)

Slovenský herec, divadelník, scenárista, spisovateľ, príležitostný spevák. Hral vo viacerých dodnes obľúbených filmoch a televíznych inscenáciách. Preslávil sa ako umelecký partner [Milana Lasicu](#), spolu sa výrazne podieľali na vzkriesení slovenskej humoristickej tvorby v totalitných podmienkach a založili divadelné štúdio L + S. V neskoršom období života sa Satinský viac ako divadlu venoval literárnej činnosti. Vydal niekoľko zbierok fejtónov, politických satír, rozprávky (určené deťom aj dospelým), pravidelne prispieval do viacerých periodík.



Narodil sa 20. augusta 1941 v Bratislave. Kultúrna verejnosť ho vníma predovšetkým ako súčasť hereckého tandemu Divadla L+S. Spolupracoval predovšetkým s Milanom Lasicom. Spoločné autorské programy uvádzali už od roku 1959 ešte ako poslucháči Vysokej školy múzických umení, kde Satinský študoval divadelnú vedu, odbor dramaturgia; krátko (1964-1967) pôsobil aj ako dramaturg v Československej televízii Bratislava. S vlastnými textami účinkovali najprv na mládežníckych predpoludniach v Tatra revue (1959-1960), neskôr v Dome ČSSP (1967-1968). Spolu sa stali zakladateľmi moderného slovenského humoru, ktorý sa odpútal od typu zábavného ľudového rozprávača a stal sa spôsobom intelektuálneho satirického nazerania na svet.

Vo vlastnom divadelnom súbore, Divadlo Lasicu a Satinského, ktoré pôsobilo v rámci Divadelného štúdia na Sedlárskej ulici v Bratislave v rokoch 1968-1970 uviedli J. Satinský spolu s M. Lasicom dve vlastné hry *Soirée* (1968) a *Radostná spáva pre všetkých, ktorí majú ťažkosti s mechúrom* (1969). Boli členmi aj Činoherného súboru Divadelného štúdia, ktorý je známy pod názvom Divadlo na korze (1968-1971). Po zrušení Divadelného štúdia pôsobil J. Satinský spolu so svojím partnerom v rokoch 1971-1972 v divadle Večerní Brno, kde uviedli svoju hru *Ako vzniká sliepka*. V rokoch 1972-1978 bol členom spevohry Novej scény a v rokoch 1978-1990 členom činohry, odkiaľ prešiel do novozaloženého Divadla Korzo 90 (1990-91).

Literárne činný bol ako spoluautor scénok *Nečakanie na Gogota* (1967) a programov *Nikto nie je za dverami* (1982), ďalších divadelných hier: *Náš priateľ René* (1979), *Deň radosti* (1986), *Jubileum* (1990) s M. Lasicom a *Kam na to chodíme* (1991) spolu s M. Lasicom a S. Štepkom. Podieľal sa na úpravách viacerých divadelných hier: *Žobrácke dobrodružstvo* a *Strašne ošemetná situácia Jána Soloviča*, *Súboj Ivana Vazova* a aj na prekladoch: L. Smoček *Čudné odpoľudnie Dr. Hvezdoňa Burkeho* (1967), J. Pitínský, *Matka* (1996).